

OPIEKUN KATOLICKI

Nr 37.

W pracy i oświacie, przyszłość nasza!

Rok XVI.

Bytom (Beuthen O/S.) dnia 15 czerwca 1889.

„Opiekun Katolicki“, (dawniej „Gazeta Górnoszlącka“) wychodzi raz na tydzień co sobotę. Przedpłata kwartalna wynosi na pocztach jak i dla miejscowych 60 fenygów; w Austrii z przesyłką 50 cent.; w Ameryce 1/2 dolara.

Listy nadsyłać należy franko pod adresem: Redakcyja lub Ekspedycyja „Opiekuna Katolickiego“ w Bytomiu (Beuthen O/S.) Dyngosstrasse 27.

Za ogłoszenia płaci się od wiersza petytowego lub zajętego miejsca 20 fen.

Ogłoszenia przyjmuje Ekspedycyja w miejscu, jako też i w Wroclawiu Rudolfi Mosse oraz Haasenstain & Vogler w Berlinie i Hamburgu. — W Warszawie Rajchman i Frenkler, ulica Senatorska Nr. 18. — W Frankfurcie n. M. Daube & Co. — W Paryżu i na całą Francją A. Sławiński Paris Rue Véseléy Nr. 3.

Rękopisma nadesłane Redakcyi nie zwracają się, lecz bywają niszczone.

Bytom, dnia 14 czerwca.

Straszną zgrozą przejmują człowieka wiadomości, nadeszłe z Ameryki północnej o spustoszeniu i nieszczęściu, jakiego tam narobiły deszcze, powódź, nieostrożność i złość ludzka.

Na zachód od Nowego Jorku ciągnie się stan, czyli prowincya unii północno-amerykańskiej, zwana Pensylwanią. Jest to ten kraj, w którym są najobfitsze źródła i studnie petrolejowe, a stolicą tego kraju i środkowym punktem tego przemysłu petrolejowego jest miasto Pittsburg.

W trzech ostatnich dniach maja, powstał dalej ku zachodowi w kraju Kolorado gwałtowny wichur, który pędził chmury ku zachodowi i zbił je w okolicy górzistej pensylwańskiej. W czwartek, w samo Wniebowstąpienie Pańskie, spadły gwałtowne deszcze. Padało ulewnie prawie całą noc aż do piątku. Wody spadło tyle, że każda bródka, każdy rów, każda strużka, stawała się potężną, szumiącą i rwiącą rzeką. Dnia 1 czerwca były też już okropne doniesienia z całej szerokości okolicy o spustoszeniach, które woda porobiła i robiła ciągle jeszcze.

Najgorzej przecież stało się w dolinie, która ciągnie się 25 kilometrów długo między wysokimi górami smugiem, ledwo na kilkaset kroków szerokim. Tym smugiem widać się dwie drobne rzeczulki, które się w końcu smugi łączą w jedną sporą, a bardzo bystrą rzeczulkę i doprowadzają wodę w miejsce na samym brzegu, czyli zarębie wyżyny, leżącej o 300 stóp wyżej, niż dolina, w której były liczne osady, siedliska, miasta i zabudowania ludzkie.

Dawniej woda obu połączonych rzeczek tworzyła w tem miejscu jezioro otwarte, z którego dowolnie odpływała kilku korytami do wielkich rzek ku zachodowi. Następnie, kiedy wykopano kanał pittsburski, jezioro to ogacono tamami, aby mieć zapas wody do zasilania kanału podczas suszy. Nareszcie bogacze pittsburscy, zbogaceni przemysłem petrolejowym, gdy im jakoby złoto płynęła nafta z ziemi, zrobili sobie z tego jeziora wielką sadzawkę do rybołówstwa, co znaczy do swojej zabawy. Kazali więc uсыпать wielkie tamy i uwięzili wszystką tę wodę w jeziorze milę blisko długiem, 2 kilometry szerokim, a w niektórych miejscach na 109 stóp głębokiem. Tamy były potężne i mówiono, że chyba trzesienie ziemi zerwać je zdoła. Ale woda ta stała 300 stóp wosoko ludzom nad głowami i doprowadzały do niej wodę z potężnych, stromych gór dwie rzeczki, wijące się smugiem 25 kilometrów, a więc przeszło 3 mile długim. Miała się więc woda zką zbierać.

Gdy w piątek rano nadchodziły wiadomości, że nawet niżej wszystkie strugi i rzeki wylały i pustoszą wsie i miasta, jeszcze w mieście Johnstown nie przewidywano, co narobić może jezioro wiszące nad głową.

W piątek 31 maja zerwała woda w jezio-

rze ową ogromną tamę i zlała się w doliny z wysokości 300 stóp z hukiem i szumem, a siłą nie do pojęcia.

30 tysięcy ludzi z miasta i okolicy pochłonęła woda. Tysiące trupów już wydobyto, więcej jeszcze rozniosła woda na dalekie mile do rzek wielkich.

Zgruchotane domy i drzewo z nich zbiła woda przy moście kolejowym, który się ostał. Utworzyła się z tego kupa i tama 800 stóp szeroka, 60 stóp wysoka. W tej kupie wybuchł ogień i palił się, a ugasić go nie można. Palał się tam tysiące ludzi, dzieci i kobiet szczególnie, a ratować ich niepodobna. Do tego złodzieje zbiegli się z całej okolicy i obdzierają trupy i ludzi. A choć ich na miejscu topią jak psy, lub strzelają jak wściekłe bestye, opędzić się im nie można.

WYROK

w sprawie szkół uzupełniających.

Toczyły się często spory pomiędzy władzą policyjną a ludnością rzemieślniczą w kwestyi, czy istnieje obowiązek posyłania młodzieży do tychże szkół i czy wskutek tego władze rządowe są upoważnione do nakładania kar za zmuszenie nauki uzupełniającej. W sprawie tej wydał teraz kammergericht w Berlinie wyrok, a przebieg sprawy był następujący:

Kilka rzemieślników na Dolnym Ślązku zostało skazanych na kary pieniężne za nieposyłanie uczniów na naukę do szkoły uzupełniającej. Sąd ławniczy odnośnego okręgu, a następnie także sąd ziemiański uwolnił rzemieślników od kary, tymczasem niezadowolona tem prokuratoryja zaniósła apelacyą do kammergerichtu w Berlinie. Ostatni jednak odrzucił apelacyą prokuratoryi i potwierdził pierwotny wyrok sądu ławniczego i ziemiańskiego, wypowiadając tem samem zasadę, że nie istnieje żaden obowiązek posyłania uczniów do szkół uzupełniających i że tym sposobem za nieuczęszczanie na naukę do tychże szkół żadne kary nakładane być nie mogą.

W motywach dodanych do wyroku kammergerichtu powiedziano między innemi co następuje:

„Przepisy policyi miejscowej, regulujące sprawę uczęszczania do szkół uzupełniających i ustanawiające kary zmuszenia nie mają mocy obowiązującej. (Den Ortspolizei-Verordnungen, welche den Besuch der Fortbildungsschulen regeln und Bestrafungen in Versäumnisfällen festsetzen, wohnt eine rechtsverbindliche Kraft nicht bei). Nie można przyznać, jakoby piecza o to, ażeby pewne klasy społeczeństwa przyswoiły sobie wykształcenia sięgające poza cel szkół elementarnych, należała do przedmiotów podpadających pod przepisy miejscowej policyi w myśl § 6 ustawy o administracyi policyjnej z dnia 11 marca 1850 roku. Sprawa szkół uzupełniających została zresztą uregulowaną w ordynacyi proceduralnej. Jeżeli prokuratoryja nadto wskazuje na ustawę z dnia 4-go maja 1886 roku, według której minister handlu szkołom uzupełniającym (o ile odpowiadają wymogom rządu) udziela subwencyi i może na koszt państwowy zakładać nowe szkoły uzupełniające i jeżeli prokuratoryja z tej przyczyny wywodzi doniosły interes państwa co do uczęszczania do szkół uzupełniających, to względ na to nie może być co bądź prawnej natury szkół uzupełniających zmienić.

Takie wyświecenie prawnego stanowiska szkół uzupełniających będzie — jak sądzimy — dla wszystkich naszych czytelników pożądanem. W chwili, gdzie liczba niemieckich szkół uzupełniających ma znów zostać znacznie powiększoną, przychodzi wyrok kammergerichtu dla nas w samą porę i będzie cenną wskazówką dla wszystkich tych, którzy co do charakteru szkół uzupełniających pozostawali w wątpliwości.

Wyrok powyższy ponownym bowiem jest dowodem na to, że przymus do szkół uzupełniających się nie stosuje i też miejsca mieć nie może i nie powinien.

Przegląd polityczny.

Niemcy. Ważną wiadomość donosi „Berliner Tageblatt“. Rząd niemiecki, według tego pisma, miał oświadczyć szwajcarskiej radzie związkowej, iż zrywa w sprawie Wolgemutha układy dyplomatyczne, wychodząc z tej zasady, iż dalsze układy nie doprowadzą do żadnych rezultatów. Rząd niemiecki oświadczył dalej, iż będzie musiał chwycić się środków stanowczych wobec poddanych szwajcarskich, ażeby na tej drodze przynajmniej uzyskać zaśadość-uczynienie.

— Nowe wybory do parlamentu niemieckiego odbędą się prawdopodobnie już w jesieni bieżącego jeszcze roku.

— Cesarzowa Augusta przesłała hr. Potockiej telegram pelen współczucia z powodu śmierci jej męża, s. p. Alfreda Potockiego.

— Cesarz austriacki ma przybyć do Berlina w połowie Sierpnia, może 13 lub 14 i zabawi 3—4 dni.

— 5 Czerwca zatwierdziła rada związkowa prawo dotyczące zabezpieczenia robotników na starość lub na przypadek kalectwa. Zapewnić więc niezadługo ogłoszono będzie w orędowniku państwowym.

— Z Zanzibaru donoszą, że kapitan Wissmann i dr. Peters są obecnie w Bagamoyo. Najęci przez dr. Petersa Afrykanie wrócili jako chorzy do Aden. Niemiecki statek „Amanda-Elżbieta“, który przed trzema miesiącami przybył z ładunkiem broni i amunicyi, w końcu zmuszonym był powrócić wraz z ładunkiem do Niemiec, gdyż angielski konsul jeneralny sprzeciwił się energicznie wyładowaniu broni.

Rosya. Moskale nie przestają moskwiczyc prowincyi nadbaltyckich. Świeżo wydał rozkaz kurator okręgu naukowego dorpackiego Kapustin, aby w szkołach żeńskich uczono więcej po rosyjsku niż dotychczas. Wszelkie zaś podania o założenie nowych i rozszerzenie istniejących prywatnych szkół niemieckich mają być nieuwzględnione. Pojętni to uczniowie ci Moskale!

— Z Petersburga donoszą, że cesarz z początkiem lipca przybędzie do Kilonii; towarzyszyć mu będzie znaczna flota, gdzie się ma spotkać z cesarzem Wihelmem.

— Minister wojny jenerał Wannowski udał się wczoraj za urlopem do wód za granicę; zastępować go będzie szef sztabu jenerałnego Obruczew.

Austria. Podług urzędowych doniesień w październiku będzie już piętnaście korpusów armii austriackiej uzbrojonych w nowe karabiny repeterow.

— Cesarz austriacki wyjechał na kilka dni do Monachium. — W Wiedniu oczekują przybycia temi dniami jeszcze b. króla serbskiego Milana.

— Książę Czarnogóry Mikołaj przybył w powrocie z Petersburga do Wiednia, gdzie był przyjmowanym na krótkim posłuchaniu przez cesarza austriackiego.

— Cesarz Franciszek Jozef stanął 12-go b. m. w Monachium, celem odwiedzenia swej córki.

